

Predica de la Krefeld

Duminică, 3 aprilie 2016, ora 10³⁰

Fr. Frank

Cuvântul de introducere din **Amos 8:11**: „*Iată, vin zile, zice Domnul Dumnezeu, când voi trimite foamete în țară, nu foamete de pâine, nici sete de apă, ci foame și sete după auzirea cuvintelor Domnului*”.

Laudă și mulțumire Îi aducem Domnului. Prima făgăduință pe care Domnul Dumnezeu a dat-o lui Avraam a fost în Gen. 12:3: „*toate familiile pământului vor fi binecuvântate în tine*”. Toate popoarele, toate limbile, toate semințiile, toți să fie binecuvântați. Așa cum a crezut Avraam pe Dumnezeu, la fel Îl credem noi pe Dumnezeu. Așa cum a dat Domnul făgăduința lui Avraam și el a văzut-o împlinită, la fel credem noi fiecare făgăduință și o vedem împlinită, prin har. Chiar în prima predică din Fapte 2:16-17 Petru a arătat împlinirea făgăduinței: „*aceasta este ce a fost spus prin prorocul Ioel: «În zilele de pe urmă, AȘA VORBEȘTE DUMNEZEU, voi turna din Duhul Meu peste orice făptură!*”.

Începând cu prima predică din Noul Testament a fost arătată împlinirea a ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Vechiul Testament. Ieri noi am spus că avem Vechiul Testament în care Dumnezeu a stabilit tot ceea ce a hotărât El pentru noi și avem Noul Testament în care vedem ceea ce ne-a dăruit Dumnezeu prin Isus Hristos, Domnul nostru.

Dacă ne aducem aminte de Cuvântul care a fost citit în introducere, scumpi frați și surori, am înțeles noi ce face Dumnezeu în acest timp? Sunt sigur că noi nu ne adunăm împreună de aproape și de departe doar să trăim un serviciu divin. Dacă mă gândesc cât de mulți frați și surori sunt în mijlocul care nu cunosc limba germană și totuși ei vin să asculte Cuvântul Domnului! Suntem mulțumitori pentru frații noștri, pentru fratele Etienne Genton care zboară din Italia în Krefeld ca să traducă de aici predica, pentru fratele Erwin Pacheco care vine din Hamburg, pentru fratele Jean Lambert și pentru toți frații care vin de pretutindeni ca să traducă Cuvântul Domnului, ca acesta să poată fi

auzit în toate limbile. Astăzi o spun cu o inimă curată: sunt foarte mulțumitor și pentru corul nostru, sunt foarte mulțumitor când sunt cântate cântările care apoi sunt traduse și înțelese în toate limbile de pe întregul pământ; fie în germană, engleză, franceză, dacă se cântă cântări pe care credincioșii din toate popoarele și toate limbile le cunosc atunci ei cântă împreună cu noi. Despre aceasta este vorba în timpul nostru: ca noi să recunoaștem ceea ce a făcut și face Dumnezeu.

Încă o dată înapoi la Amos 8:11. Scumpi frați și surori, eu stau aici ca un martor viu, ca atunci apostolii Ioan și Petru care au putut spune: „*ce am auzit, ce am văzut cu ochii noștri, ce am privit și ce am pipăit cu mâinile noastre cu privire la Cuvântul vieții*” – aceasta vă propovăduim vouă. Am știut eu în 2 aprilie 1962 ceea ce este scris în Amos 8:11? Nu. A știut ce este aceasta fratele Branham când lui i-a fost spus: „Nu face călătoria la Zürich, ci întoarce-te la Jeffersonville și depozitează hrana pentru că va veni o mare foamete”? Apoi el a amintit Amos 8:11: „*Domnul Dumnezeu va trimite o foamete după auzirea cuvintelor Domnului*”. Când timpul s-a împlinit, atunci Domnul Dumnezeu S-a îngrijit: „Robul Meu, timpul tău pentru acest oraș se va încheia în curând. Te voi trimite în alte orașe să propovăduiești Cuvântul Meu”. Apoi porunca care mi-a fost dată: „Depozitează hrana pentru că va veni o mare foamete”.

Eu am spus-o de câteva ori. Noua generație nu știe cum stăteau noi sub impresia evenimentelor din anul 1961. În anul 1961 era criza din Cuba, criza din Berlin, ridicarea Zidului Berlinului, tancurile rusești stăteau față-n față cu tancurile americane la poarta Brandenburg și nimeni nu știa ce se va întâmpla în următoarea clipă. Noi toți stăteam sub impresia că se va întâmpla ceva pentru că președintele Kennedy a spus: „Eu voi face un exemplu din Berlin”. Sub impactul desfășurării acestor evenimente am depozitat hrană pământească. Apoi în 3 decembrie 1962 fratele Branham mi-a spus: „Tu n-ai înțeles. Tu ai crezut că va veni o foamete pământească și voi ați depozitat hrană pământească, dar Dumnezeu va trimite o foame după Cuvântul Său. Hrana pe care trebuie s-o depozitați este Cuvântul făgăduit pentru acest timp”.

Scumpi frați și surori, noi nu vă spunem basme, nu scuturăm nimic din mânecă. Noi spunem ceea ce a făgăduit Dumnezeu în Cuvântul Său și suntem mulțumitori din toată inima că trăim acum. Fiți odată sinceri, când a mai existat un timp când Evanghelia să fie propovăduită tuturor popoarelor? Nu doar un misionar ici și colo, nu! Ci Evanghelia este propovăduită tuturor neamurilor, popoarelor și limbilor. Când s-a împlinit Mat. 24:14? Dumnezeu S-a îngrijit ca înaintea revenirii lui Isus Hristos să fie vestită Evanghelia originală, deplină ca mărturie tuturor neamurilor. Când înainte a existat un timp în care s-a împlinit 2 Cor. 6 de la v. 13: „*Voi, poporul Meu, ieșiți din mijlocul lor și despărțiți-vă de ei, zice Domnul; nu vă atingeți de ce este necurat*”? Când înainte, mesajul separării, al chemării afară, al pregătirii a fost propovăduit pe pământ? S-a întâmplat în timpul nostru. Când s-a împlinit Ap. 14:6: „*Și am văzut un alt înger, care zbura prin mijlocul cerului cu o Evangheligă veșnică, pentru ca s-o vestească locuitorilor pământului, oricărui neam, oricărei seminții, oricărei limbi și oricărui norod*”? Când s-a împlinit Ap. 18:4: „*Voi poporul Meu, ieșiți din mijlocul ei, ca să nu fiți părtași la păcatele ei și să nu fiți loviți cu urgiile ei!*”? În care dintre trezirile din secolele trecute s-au împlinit toate aceste versete biblie? Astăzi. Astăzi noi putem spune și citi: „Astăzi, această scriptură s-a împlinit înaintea ochilor voștri”. Astăzi noi vedem cu ochii noștri împlinirea celor făgăduite de Dumnezeu. Nu mai este nevoie de nicio interpretare, ci avem nevoie doar de ochi deschiși ca să vedem în ce timp am ajuns.

Ieri i-am amintit pe iudeii care s-au întors în țara făgăduită lor. Scumpi frați și surori, este atât de important să vezi planul de mântuire al Dumnezeului nostru și să te lași încadrat în acesta! Iudeii trebuie să fie în țara lor, acolo unde se va împlini făgăduința pentru ei. Noi trebuie să fim în Cuvântul făgăduit pentru ca Cuvântul să-și găsească împlinirea în viața noastră. Dumnezeu a rânduit totul în mod minunat și noi putem să-I mulțumim. Dacă ne gândim la versetele biblice, la Ioan 1:11: „*A venit la ai Săi (la proprietatea Lui), și ai Săi nu L-au primit*”. Și imediat în versetul următor este scris: „*Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat puterea să se facă copii ai lui Dumnezeu*” (vers. 12). O categorie L-a respins; cealaltă categorie L-a primit. Pentru unii El a fost piatra de poticnire; pentru

ceilalți a fost Stânca Mântuirii pe care este zidită Biserica. Așa este și astăzi: o categorie Îl primesc; ceilalți Îl resping. Noi Îi mulțumim lui Dumnezeu că Domnul a deschis urechile noastre duhovnicești și putem vedea împlinite toate aceste versete biblice și ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu. Nu suntem dintre aceia care trăiesc doar în trecut.

Ceea ce am amintit ieri este foarte dureros. Oamenii trăiesc în trecut și privesc la ceea ce, după părerea lor, se va întâmpla în viitor. Dar s-o spunem foarte clar: slujba pe care a primit-o fratele Branham în dar de la Dumnezeu a fost hotărâtă pentru ca noi să fim legați cu ceea ce Dumnezeu ne-a făgăduit nouă. Acest lucru a fost purtat pe întregul pământ și a fost vestit peste tot. Aceasta este cea mai importantă perioadă de timp din istoria de mântuire a Dumnezeului nostru. Cu decizia pe care noi o luăm acum, cu aceasta vom intra în veșnicie.

Inima mea este mișcată. Pe de o parte, este durerea pentru unele lucruri. Dar de cealaltă parte, sunt foarte mulțumitor că Dumnezeu S-a coborât în felul acesta și ne vorbește într-un astfel de mod. Fratele Etienne Genton este astăzi aici. Voi știți, când am predicat în Erevan, atunci a fost un timp deosebit, și Dumnezeu a binecuvântat. Când frații din Erevan, Armenia, au venit în Franța eram împreună cu fratele Barilier în Marsilia și propovăduiam mesajul; atunci a fost prima dată când frații au venit la mine după predică și m-au întrebat: „Frate Frank, spune-ne ce înseamnă cele șapte tunete”. Eu am auzit aceasta prima dată în anul 1980 și m-am gândit: „Ce este aceasta?” Și am spus doar: „Nu știu. Noapte bună!” Am mai dat această mărturie de câteva ori în acest loc. În următoarea dimineață, așa cum auziți voi vocea mea acum, cu toată puterea, mi-a fost poruncit: „Robul Meu, scoală-te și citește 2 Tim. 4!” Nu vă puteți da seama ce a însemnat aceasta pentru mine. Și dacă mă gândesc acum îmi trece prin măduva oaselor. Am sărit din pat și am citit de la vers. 1 până la vers. 5: *„Te rog fierbinte, înaintea lui Dumnezeu și înaintea lui Hristos Isus, care are să judece viii și morții, și pentru arătarea și Împărăția Sa”*. Apoi vers. 2: *„propovăduiește Cuvântul, predică Cuvântul”*. Când am început să citesc a doua oară, am ajuns din nou la versetul 2, mi-am pus Biblia pe mășuță, mi-am ridicat mâinile și am spus: „Iubite Domn, atât de sigur cum Tu mi-ai poruncit să citesc aceste versete și să propovăduiesc Cuvântul Tău tot

atât de sigur ceea ce au vorbit cele șapte tunete nu a fost scris, de aceea nu este permis să se predice despre ele”. Acum așa putea spune un AȘA VORBEȘTE DOMNUL la aceasta. Oamenii pur și simplu nu înțeleg. Pentru că cele șapte tunete puternice au răsunat când a fost dată călăuzirea pentru deschiderea pecetilor și fratele Branham a spus că „în cele șapte tunete este credința de răpire. Cele șapte peceti sunt în cele șapte tunete și cele șapte tunete sunt în cele șapte peceti”. Apoi mă gândesc: eu am fost împreună cu fratele Branham și el mi-a spus: „Ai putea merge în Los Angeles ca să predici în locul meu?” Voi toți cunoașteți aceasta. După aceea el s-a mutat la Tucson și apoi s-a întâmplat că norul supranatural s-a coborât și cei șapte îngeri erau așezați în forma de piramidă în acest nor în jurul Domnului. Al șaptelea înger i-a vorbit fratelui Branham și el a spus: „Pentru mine îngerul al șaptelea a avut o însemnătate mai mare decât toți ceilalți șase”. Și mi-a spus: „Întoarce-te la Jeffersonville pentru că a sosit vremea deschiderii pecetilor”.

Scumpi frați și surori noi personal am trăit în parte aceste lucruri. În decembrie 1968 fratele Peary Green ne-a invitat într-un autocar și ne-a spus: „Acum noi vom merge în munții Sunset acolo unde s-au arătat norul supranatural și cei șapte îngeri”. Da. Apoi am ajuns în apropierea graniței cu Mexic. Și iată că, așa cum a spus fratele Branham, chiar și stâncile se vedeau prăvălite. Acele tunete au fost atât de puternice încât întreaga împrejurime a fost cutremurată și stâncile au fost prăvălite la vale. Apoi fratele Green a spus: „Priviți la toate stâncile din acest loc”. Acolo se puteau vedea toate stâncile prăvălite la vale și vârfurile copacilor erau retezate. Nu au fost doar șapte tunete, ci a fost o furtună puternică. Dacă ai aflat toate aceste lucruri în mod personal și știi ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru și care a fost scopul pentru care s-au întâmplat – atunci știi că aceste lucruri nu s-au întâmplat ca noi să discutăm despre aceste trăiri sau să ne exprimăm părerile noastre despre acestea. Ci să recunoaștem timpul și ceasul și să știm că Dumnezeu a călăuzit în felul acesta atunci când timpul s-a împlinit. Gândiți-vă la Daniel 12:9: „*Cuvintele acestea vor fi ascunse și pecetluite până la vremea sfârșitului*”. Nu pentru totdeauna, ci până la vremea sfârșitului. Apoi a sosit timpul sfârșitului și Cartea pecetluită a fost descoperită și toate tainele au fost făcute cunoscute. Noi avem

privilegiul să trăim în această generație, când se întâmplă toate aceste lucruri minunate date de Dumnezeu, ca o confirmare că bărbatul lui Dumnezeu nu a spus niște povești, ci că totul este în legătură cu realitatea divină și că acest ultim mesaj divin premerge cea de-a doua venire a lui Hristos. Și toți aceia care au o ureche să audă, aceia vor asculta ceea ce spune Bisericii Duhul.

Așa cum am amintit ieri seară, nu mai rămâne nici o singură întrebare. Totul poate fi încadrat bine în Cuvânt. Fratele Alfred Borg a citit Amos 8:11. În Amos 3:7 este scris: „*Nu, Domnul Dumnezeu nu face nimic fără să-Și descopere taina Sa slujitorilor Săi proroci*”. Lucrurile care fac parte din planul de mântuire al lui Dumnezeu au fost scrise, dar ele trebuie să fie descoperite. Și când timpul împlinirii lucrurilor făgăduite sosește, atunci se întâmplă. Prin har, noi avem privilegiul să trăim în acest timp. Nouă ne mai rămâne de făcut un singur lucru: să-I mulțumim Domnului din toată inima pentru că noi, din toate popoarele și limbile, putem trăi în mod direct toate evenimentele divine din timpul nostru.

Dacă mă gândesc, astăzi avem frați din: Danemarca, Polonia, Cehia, Slovacia, România, Italia, Elveția, Austria, de peste Ocean, aici sunt frați și surori de pe întregul pământ. Ei vin din Est și din Vest, ei vin din Sud și din Nord. Uitați-vă aici, toate aceste saluturi prin e-mail au venit astăzi dimineață. Scumpi frați și surori, frați din întreaga lume ne ascultă, ne văd și pot urmări vestirea în mod direct. De pretutindeni frații sunt în legătură directă, ei ne sună și își exprimă plinătatea mulțumirii pentru că Domnul ne-a deschis înțelegerea pentru Scriptură și că avem parte de totul. Toți acești frați care ne-au transmis saluturi să știe că eu am citit toate aceste e-mailuri și mă bucur că toți acești frați din întreaga lume au primit această legătură. Ieri am amintit aceasta: când înainte au fost astfel de posibilități ca întreaga lume să ne urmărească? Eu încă îmi amintesc de timpul de după al Doilea Război Mondial când telefonul avea o mică manivelă care trebuia învârtită înainte și înapoi. Apoi dacă ne gândim la ce s-a întâmplat între timp, atunci suntem mulțumitori lui Dumnezeu că avem mijloacele tehnice necesare, putem folosi aparatura pentru ca Cuvântul Domnului să fie purtat pe întregul pământ. Este minunat și noi repetăm deseori că

Domnul are poporul Său în toate popoarele și în toate limbile, și Cuvântul Său nu se întoarce gol înapoi, ci își atinge scopul pentru care a fost trimis.

În ultimele zile am avut două adunări deosebite, una în Böblingen și cealaltă în Zürich, pentru care I-am mulțumit lui Dumnezeu din toată inima. Eu i-am rugat pe câțiva frați să mulțumească Domnului în limba lor. Când fratele nostru din Ungaria a mulțumit Domnului în limba maghiară niciunul din cei prezenți nu a înțeles vreun cuvânt. În toate limbile pe undeva mai puteai ține pasul cumva, dar în limba maghiară n-ai înțeles absolut nimic, de la primul până la ultimul cuvânt. Dar Dumnezeu S-a îngrijit pentru toate limbile. Biblia este tradusă în toate limbile și predicile sunt traduse în toate limbile. Noi suntem mulțumitori din toată inima, că frații noștri își jertfesc timpul și că se traduce în toate limbile. Pentru ca toți să afle despre ceea ce a făcut Dumnezeu în timpul nostru.

Lucrul principal este pregătirea Bisericii Mireasă a Mielului pentru revenirea glorioasă a Domnului nostru. În Biblia germană este tradus bine. Nu este vorba doar despre venire, ci despre revenire; în biblia germană de 17 ori este scris Cuvântul „revenire”. În traducerea engleză a bibliei și în celelalte traduceri nu este scris nici o singură dată despre „revenire”, ci este scris doar despre „veniri”. Dar sunt diferite venituri: este venirea Domnului ca să-Și ia Mireasa Acasă; venirea ca să Se așeze pe tronul slavei Sale și toate popoarele vor fi adunate înaintea Lui; când El Se va reîntoarce și toți ochii Îl vor vedea; când va veni și va pune picioarele pe muntele Măslinilor; când va veni ca Înger al Legământului. Suntem foarte mulțumitori pentru exactitatea Cuvântului Domnului. Noi nu așteptăm doar o venire, ci noi așteptăm *revenirea* lui Isus Hristos, Domnul nostru. Și avem prioritatea de a ne pregăti pentru aceasta; El ne-a dat promisiunea. Și aici, din nou suntem la făgăduință: „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*”. Acest cuvânt „*Mă voi întoarce*” este în legătură cu revenirea Lui, în legătură cu răpirea. Când El Se va întoarce pentru a ne lua Acasă atunci se va împlini 1 Tes. 4 începând de la vers. 13: „*Nu voim, fraților, să fiți în necunoștință*

despre cei ce au adormit...". Avem apoi descrierea exactă a evenimentului care se va întâmpla.

Voi vă puteți da seama ce durere mă lovește când pe întregul pământ se ridică afirmația că „din anul 1963 Domnul a părăsit tronul de har și Se tot coboară ușor în jos”. Nu, nu! 1 Tes. 4 nu s-a împlinit ieri și nici astăzi, ci se va întâmpla la directa revenire a lui Isus Hristos, Domnul nostru; când El Se va reîntoarce vocea arhanghelului Îl va anunța și trâmbițele Îl vor anunța.

Scumpi frați și surori, credeți fiecare Cuvânt așa cum este scris! Nu permiteți ca undeva să vă fie introdusă vreo interpretare sau vreo răstălmăcire. Mireasa Mielului este o Mireasă curată a Cuvântului. Ea nu are niciun amestec, ci doar Cuvânt, Cuvânt, Cuvânt. „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*” (Ioan 17:17). Așa cum și Pavel a scris în Ef. 5, Domnul va avea o Mireasă pură.

Citim Ef. 5:27: „*ca să înfățișeze înaintea Lui această Biserică, slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva de felul acesta, ci sfântă și fără prihană*”. Așa va fi înfățișată Mireasa la revenirea lui Isus Hristos. Și pentru că noi nu știm când va răsună glasul arhanghelului și trâmbița lui Dumnezeu, și Domnul va coborî, de aceea fiți pregătiți să stați înaintea Lui ca să-I vedeți slava.

Așa cum am citit ieri din Ps. 51, să ne rugăm: „O, Dumnezeule, Te rog dăruiește-mi o inimă curată! Dumnezeule, Te rog dăruiește-mi har, permite-mi să trăiesc tot ce aparține de mântuirea deplină și-mi slujește ca să nu rămân în urmă, ca să nu fiu înșelat!”. Ci împreună să intrăm în slava lui Dumnezeu. Nu pe baza neprihănilor noastre proprii, ci neprihăniți prin credința în răscumpărarea isprăvită pe crucea Golgotei. Sângele Lui desființează vina mea. Noi credem aceasta din toată inima. Așa a spus-o Domnul nostru în Mat. 26:28: „*Acesta este sângele Meu, sângele legământului celui nou, care s-a vărsat pentru mulți, spre iertarea păcatelor*”. Acest lucru l-am repetat deseori: Viața este în sânge. Aceeași viață din Sângele Mielului, Fiul lui Dumnezeu, este în noi, fiii și fiicele lui Dumnezeu dacă suntem născuți din nou la o nădejde vie, prin puterea învierii lui Isus Hristos din morți.

Înaintea unei nașteri are loc o zămislire, așa este scris despre Fiul lui Dumnezeu: „Tu ești Fiul Meu, astăzi Te-am zămislit”. Apoi

ceea ce a fost zămislit S-a născut, a fost învelit în scutece și așezat într-un grajd; astfel Cuvântul S-a făcut trup și a locuit printre noi. Exact așa se întâmplă și cu noi. Gloata răscumpărată prin Sânge, care a trăit iertarea și neprihănirea prin credința în lucrarea de răscumpărare isprăvită, primește Cuvântul lui Dumnezeu, ca Sămânța. Așa este scris începând cu prima făgăduință din Gen. 3:15, că Sămânța lui Dumnezeu va veni și va zdrobi capul Șarpelui. Așa s-a întâmplat. De aceea în Lc. 8:11 și locurile paralele este scris: „*Sămânța este Cuvântul lui Dumnezeu*”. De aceea noi punem cel mai mare accent pe propovăduirea originală a Cuvântului lui Dumnezeu, pentru că noi suntem născuți din nou prin Cuvântul veșnic valabil al lui Dumnezeu. Puterea învierii Domnului nostru, nu doar l-a înviat pe El, ca Mântuitor, ci și pe noi, cei mântuiți, ne-a adus într-o viață nouă. S-a întâmplat prin har, ne-a dăruit totul și avem parte de tot ceea ce El a făcut pentru noi.

Aici în Ef. 5 este arătat că Domnului Îi va fi înfățișată Mireasa Lui slăvită, fără pată, fără zbârcitură sau altceva; nicio acuză; o neprihănire deplină, prin credință. Scumpi frați și surori, ce frumos ar fi dacă noi am putea trăi o astfel de adunare când ultimul ales izbucnește în lacrimi și Îi mulțumește Domnului pentru răscumpărarea, iertarea și împăcarea cu Dumnezeu. Cu adevărat am putea străpunge într-o viață nouă și în felul acesta să fim legați în dragostea lui Dumnezeu.

Acum permiteți-mi să vă dau din Sfânta Scriptură siguranța că toți aceia cărora El li S-a descoperit și le-a făcut de cunoscut Numele Lui ei fac parte dintre cei aleși. Când Domnul ne vorbește și ni Se descoperă atunci este un semn că am primit har înaintea Lui. Cuvântul Lui nu trece pe lângă noi, Cuvântul Lui ne atinge în adâncul adâncului nostru și apoi se împlinește Is. 55:11: „*Cuvântul Meu, care iese din gura Mea, nu se întoarce la Mine fără rod, ci va face voia Mea și va împlini planurile Mele*”.

Ne gândim la Ps. 22:22: „*Voi vesti (descoperi) Numele Tău fraților mei*”. Și când timpul s-a împlinit El a descoperit Numele. Haideți să citesc locul din Ioan 20:17: „*«Nu mă ține», i-a zis Isus, «căci încă nu M-am suit la Tatăl Meu. Ci du-te la frații Mei și spune-le că Mă sui la Tatăl Meu și Tatăl vostru, la Dumnezeul Meu și Dumnezeul vostru»*”. El, Cel dintâi născut dintre mulți frați.

Scumpilor, acesta este lucrul minunat. Domnul și Dumnezeuul nostru, Singurul, adevăratul, veșnicul Dumnezeu S-a descoperit în multitudinea atributelor Sale pentru ca să adeverească planul Său de răscumpărare, să dăruiască omenirii decăzute și despărțite de Dumnezeu iertarea, împăcarea și s-o aducă în starea originală. N-ar fi putut trimite El pe Mihail sau pe Gavril? El n-a putut-o face. A trebuit să vină El personal pentru că Domnul Dumnezeu l-a făcut pe om vulnerabil greșelii și a știut că el va lua decizia greșită. Deja înaintea căderii în păcat, înaintea întemeierii lumii, în veșnicie, Dumnezeu a scris numele aleșilor mântuiți în Cartea Vieții Mielului, care a fost jertfit. Așadar totul a fost hotărât de Dumnezeu mai dinainte, pentru ca niciun om să nu se bată cu pumnul în piept și să spună: „Eu, eu, eu...”. Nu tu și nici eu! Ci totul este har și o face Dumnezeuul nostru. Noi toți am fi alergat pe propriile noastre căi. Domnul a fost Acela care ne-a adus înapoi, ne-a atras la El și la Cuvântul Său.

Înapoi la Ioan 17:6: *„Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume. Ai Tăi erau („ei Îți aparțin Ție” – lb. germ)...”*. Eu le-am făcut de cunoscut, le-am descoperit Numele Tău; nu l-am descoperit tuturor. Nu ca să ne înălțăm, dar vă rog gândiți-vă: în toate bisericile creștine și în toate denomițiile Mat. 28:19 nu este înțeles deloc și nu este practicat biblic. Ei toți au o formulă pe care o practică: *„În Numele Tatălui, Fiului și al Sfântului Duh”*. Dar Domnul nostru a spus: *„Botezați-i în Numele”*. Atributul de „Tată” nu este un nume. Eu sunt un tată, dar nu acesta este numele meu. Calitatea de „Fiu” nu este nume. *Eu am descoperit Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume”*. Descoperire, descoperirea lui Isus Hristos. Măhrama este dată la o parte și noi suntem mulțumitori din toată inima. Dar nu ne oprim la Mat. 28, ci de la Mat. 28 mergem mai departe la Fapte 2:38: *„Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele în care Dumnezeu ni S-a descoperit ca Tată în Fiul, prin Duhul Sfânt”*. *„și-I vei pune numele Isus, pentru că El va mântui pe poporul Lui de păcatele sale”* (Mat. 1:21). Astfel suntem mulțumitori din toată inima pentru toate trezirile și lucrările Duhului care au avut loc. Ne gândim la unii bărbați ai lui Dumnezeu, la binecuvântări minunate și la darurile Duhului care au fost descoperite. Dar la sfârșit Biserica este adusă înapoi la starea de la început, un Domn, o credință, un botez. Înapoi la

fundamentul original, înapoi la învățătura apostolilor și prorocilor, înapoi la început. Cât de des a fost exprimată această propoziție: „Mesajul ceasului este înapoi la Cuvânt, înapoi la Dumnezeu, înapoi la început”! Pe cât de sigur a fondat Domnul Biserica nou testamentară printr-o revărsare puternică a Duhului Sfânt și a chemat-o la viață, pe atât de sigur Domnul Dumnezeu va desăvârși Biserica Mireasă cu o puternică lucrare a Duhului Sfânt, și ultima lucrare a Duhului se va revărsa în răpire. Nu va avea loc nici o singură întrerupere. Însuși Domnul Dumnezeu Își va desăvârși lucrarea pentru ziua glorioasă a revenirii lui Isus Hristos.

Încă o dată Ioan 17:14: „*Le-am dat Cuvântul Tău...*”. Spuneți odată un „Amin”! „*Le-am dat Cuvântul Tău, le-am descoperit Cuvântul Tău, le-am dat Cuvântul Tău, Cuvântul lui Dumnezeu*”. Nu doar le-am descoperit Numele, ci le-am dăruit Cuvântul pe care li l-am descoperit. Perdeaua a fost dată la o parte și noi putem pași pe tărâmul descoperirii. Noi putem spune: iubite Domn, a devenit realitate în viața noastră. Spuneți odată sincer, noi cu toții alergam pe căile proprii în diferite biserici. Dar apoi a venit ziua, a sosit ceasul în care Dumnezeu ne-a chemat. Apoi am auzit și am ascultat ceea ce a avut El să ne spună prin ultima trimitere. Vă rog să spuneți odată un „Amin”!

Noi o citim aici: „*Le-am dat Cuvântul Tău... Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*” (Ioan 17). Tu și eu suntem amintiți aici. Pentru că El ne-a descoperit Numele Lui noi avem dreptul să venim la El și să știm că și acest verset a devenit realitate în viața noastră: „*...pe care Mi i-ai dat din lume*”... „*Voi nu sunteți din această lume după cum Eu nu sunt din această lume*”. Suntem mulțumitori din toată inima. Încă o dată citim vers. 14: „*Le-am dat Cuvântul Tău* („*Le-am descoperit Cuvântul Tău*” – lb. germ.) *și lumea i-a urât*”. Dar de ce ne urăște lumea? Întreaga lume religioasă ne ponegrește, își bate joc de noi, spunând că suntem o sectă, suntem..., suntem...Așa cum a fost batjocorit Domnul nostru toată calea până la cruce, după care a urmat învierea și ridicarea în slavă, tot așa este și calea noastră, plină de ocară. Dar am primit har înaintea lui Dumnezeu.

„*Le-am dat Cuvântul Tău și lumea i-a urât, pentru că ei nu sunt din lume.*”. Noi nu aparținem de Consiliul Mondial al Bisericilor, nu

aparținem nicăieri de această lume. Un bărbat din Krefeld, din biserica creștinilor după Evanghelie, s-a plâns de noi și a scris în mod oficial: „Biserica de acolo din Krefeld nu are nicio legătură cu vreo biserică sau biserică liberă. Ea nu aparține de nicăieri, nu aparține nici măcar de o asociație”. Dar noi suntem ai Domnului. Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru. Când a aparținut Pavel sau Biserica de la început de vreo asociație? Îi mulțumim Domnului Dumnezeu nostru. Noi avem parte de toate aceste batjocuri.

După ce am citit: „*Le-am dat Cuvântul Tău...*”, vă rog să fiți foarte atenți la vers. 17, unde este scris: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Mai întâi primim Cuvântul care ne este descoperit și apoi: „*Sfințește-i prin adevărul Tău: Cuvântul Tău este adevărul*”. Aceasta este Evanghelia deplină, aceasta este mântuirea deplină, aceasta este o realitate divină, s-a întâmplat prin har. Noi toți nu suntem ceva mai deosebit decât ceilalți, dar noi ne putem lăuda cu harul Dumnezeului nostru, că noi am recunoscut timpul, ceasul, mesajul și mesagerul. Scumpi frați și surori, noi ne regăsim în Cuvântul lui Dumnezeu din nou. Tu ne-ai descoperit Cuvântul Tău, Numele Tău, planul Tău de mântuire, totul, de la ceea ce s-a întâmplat în Grădina Eden până la ceea ce se va întâmpla în desăvârșire, până la cerul nou și pământul cel nou. Totul ne-a fost descoperit prin har.

Apoi în vers. 18-19 avem încă o dată confirmarea: „*Cum M-ai trimis Tu pe Mine în lume, așa i-am trimis și Eu pe ei în lume. Și Eu însumi Mă sfințesc pentru ei, ca și ei să fie sfințiți prin adevăr*”. „*Sfințește-i prin adevărul Tău*”. „Pentru ei Eu intru în spărtură. Eu nu doar plătesc prețul pentru răscumpărarea lor, Eu Mă pun la dispoziție și Mă sfințesc pentru cei răscumpești pentru ca și ei să fie sfințiți în adevăr”. Nu o sfințire proprie, ci o sfințire în adevăr. „*Căci fără sfințire nimeni nu va vedea pe Dumnezeu*”. Cât de prețioase sunt toate aceste cuvinte!

Să mai citim Ioan 17:20: „*Și Mă rog nu numai pentru ei, ci și pentru cei ce vor crede în Mine prin cuvântul lor*”. Acesta este punctul culminant. Domnul a spus: „*Cum M-a trimis pe Mine Tatăl, așa vă trimit și Eu pe voi*”(Ioan 20:21). Fără chemare nu este nicio trimitere; nici o trimitere fără o chemare. Dar apoi Domnul a spus: „Eu nu Mă

rog doar pentru aceștia, ci și pentru toți aceia care vor crede în Mine prin Cuvântul adus de către aceia pe care Eu i-am trimis”. Lăudat și cinstit să fie Domnul nostru! Nu unui om! Ci toată cinstea I se cuvine Dumnezeuului celui viu.

Fiți sinceri odată. Noi nu credem un om, noi Îl credem pe Dumnezeu. Dumnezeu este adevărat, Cuvântul Lui este Adevărul. El folosește picioare și o gură pentru ca Cuvântul să fie purtat și vestit. În final, nu-l credem pe un proroc sau pe un predicator. Noi Îl credem pe Dumnezeu care i-a trimis pe robii Săi, devreme și târziu. S-o spun încă o dată, s-o spun puțin critic: Ce este cu toți aceia care se referă la fratele Branham și spun tot timpul „prorocul a zis...”, dar își închid biblia și n-o mai deschid, ce este aceasta? Ce este aceasta, având în vedere că este scris: „Lor le-am descoperit Cuvântul Tău”? Cerul și pământul vor trece, dar Cuvântul lui Dumnezeu rămâne în vecii vecilor.

Și Petru a putut spune: „Cuvântul pe care vi-l propovăduim...”. Voi toți cunoașteți 1 Petru 1 unde bărbatul lui Dumnezeu a propovăduit planul de mântuire al Dumnezeuului nostru. Din 1 Petru 1 am putea începe cu vers. 2: *„după știința mai dinainte a lui Dumnezeu Tatăl, prin sfințirea lucrată de Duhul spre ascultarea și stropirea cu sângele lui Isus Hristos: Harul și pacea să vă fie înmulțite!”*. Așadar pentru credința aleșilor, prin stropirea cu Sângele lui Isus Hristos și sfințirea lucrată de Duhul, în Cuvântul lui Dumnezeu. Scumpi frați și surori, cu adevărat nouă ne-a fost vestit întreg planul de mântuire al Dumnezeuului nostru și noi putem fi de acord, putem accepta și primi fiecare Cuvânt și să ne bucurăm. Apoi Petru a scris despre prorocii din Vechiul Testament care au anunțat totul dinainte și apoi au fost atenți la timpul când aveau să se împlinească cele făgăduite.

Citim 1 Petru 1:10: *„Prorocii, care au prorocit despre harul care vă era păstrat vouă, au făcut din mântuirea aceasta țința cercetărilor și căutării lor stăruitoare”*. Da, ei, inspirați prin Duhul, au prorocit și și-au pus întrebarea când va sosi timpul împlinirii. Apoi vers. 12: *„Lor le-a fost descoperit că nu pentru ei înșiși, ci pentru voi spuneau ei aceste lucruri, pe care vi le-au vestit acum cei ce v-au propovăduit Evanghelia, prin Duhul Sfânt trimis din cer și în care chiar îngerii doresc să privească”*. Chiar îngerii doresc să privească.

Aleluia! Aleluia! Prorocii au anunțat ceea ce se va întâmpla, au cercetat și au căutat stăruitor ca să vadă în ce timp se va întâmpla. Apostolii ne-au lăsat toate aceste lucruri; și când timpul s-a împlinit atunci s-a întâmplat ceea ce a făgăduit Dumnezeu prin toți prorocii.

Noi trăim în acest timp în care are loc un cuprins al întregii istorii de mântuire. Pavel a anunțat în Fapte 20:27: „*Căci nu m-am ferit să vă vestesc tot planul lui Dumnezeu*”. Eu mi-aș pune întrebarea ce ar spune el dacă ar sta astăzi în mijlocul nostru și ar auzi tot ceea ce s-a întâmplat după plecarea lui Acasă? Pentru că Ioan a fost ultimul pe insula Patmos. Scumpi frați și surori, dacă ne-am gândi: fie lui Pavel, lui Petru, lui Iacov sau lui Ioan pe insula Patmos, oricui i-a fost descoperit ceva, acela a primit har înaintea lui Dumnezeu. Noi de asemenea putem încadra totul biblic și ne putem încadra biblic și pe noi înșine. Te regăsești tu în Cuvântul lui Dumnezeu? Poți tu spune: „Iubite Domn, acest lucru a devenit realitate în viața mea: Tu mi-ai descoperit Numele Tău, mi-ai descoperit Cuvântul Tău, Tu mi-ai descoperit planul Tău de mântuire”? Apoi Pavel scrie în 1 Tes. 5:4: „*Dar voi, fraților, nu sunteți în întuneric, pentru ca ziua aceea să vă surprindă ca un hoț*”. Nu! „*Voi toți sunteți fii ai luminii și fii ai zilei*” (vers. 5).

Cât de des a spus fratele Branham: „Spre seară va fi lumină!” Aceași lumină care răsare dimineața va lumina seara. Această lumină a luminat cu adevărat, pentru că nouă ne-a fost descoperit Cuvântul profetic. În acea clipă când Cuvântul ne este descoperit, el devine o lumină în viața noastră și atunci cu noi se împlinește scriptura aceasta: „*Cuvântul Tău este o candelă pentru picioarele mele și o lumină pe cărarea mea*” (Ps. 119:105). Nu o teorie, ci o realitate divină în timpul nostru.

Să cuprindem ceea ce am spus și am accentuat înaintea Feței lui Dumnezeu cu inimi mulțumitoare în acest sfârșit de săptămână. Domnul are un plan de mântuire pe care l-a alcătuit în veșnicie. Răscumpărătorul, ca Fiu născut în Betleem, fusese deja hotărât ca să-Și jertfească viața pentru noi, ca noi să fim reșezați prin înfiere ca fii și fiice ale Lui, așa cum a hotărât Dumnezeu, pentru că Dumnezeu ne-a născut din nou ca fii și fiice ale Sale.

Scumpi frați și surori, acesta este lucrul mareș. Permiteți-mi s-o accentuez cu mare dragoste. Domnul nostru este arătat în diferitele Sale însărcinări, ca: Miel al lui Dumnezeu, Mare Preot, Mijlocitor, El a devenit și este totul în toate pentru noi. Dar dacă apoi El spune: „Eu Mă duc la Tatăl Meu și la Tatăl vostru”, atunci aici este o esență. Pământește văzut, toți fiii și toate fiicele au un tată. Toți aceia care au un tată ei au ieșit din acel tată. Tu ai fost deja ca sămânță în tatăl tău, la rândul lui tatăl tău a fost în tatăl său. Acum Dumnezeu a devenit Tatăl nostru, și numai fiii și fiicele au o legătură cu Tatăl; nu cu Domnul, ci cu Tatăl, ca fii și fiice ale lui Dumnezeu, născuți din nou la o nădejde vie. De aceea iubitul nostru Domn și Răscumpărător a spus: „*Mă sui (duc) la Tatăl Meu și Tatăl vostru*” (Ioan 20:17).

Scumpi frați și surori, prin același Cuvânt, prin același Duh noi suntem născuți din nou la o nădejde vie în noi, prin puterea învierii lui Isus Hristos dintre cei morți. Noi am acceptat și am primit înfierea ca fii și fiice ale lui Dumnezeu. Așa cum am spus ieri: într-un testament sunt scriși moștenitorii. Noi suntem moștenitori ai lui Dumnezeu și împreună moștenitori ai lui Isus Hristos. Nu mai suntem oaspeți sau străini, ci suntem proprietatea lui Dumnezeu pentru timp și veșnicie. „*Mă voi duce și vă voi pregăti un loc, Mă voi întoarce și vă voi lua cu Mine, ca acolo unde sunt Eu, să fiți și voi*” (Ioan 14:3). Noi credem și suntem convinși că suntem foarte aproape de revenirea lui Isus Hristos, cu adevărat foarte, foarte aproape.

Cine este la curent cu evenimentele care se întâmplă în Israel acela va înțelege că mai este vorba doar de un singur punct înainte ca legământul să fie încheiat. Un singur punct, este vorba de Estul Ierusalimului. Mahmoud Abbas dorește cu orice preț să stăpânească și să proclame Estul Ierusalimul ca și capitală a statului său. Toate celelalte puncte sunt clarificate. A mai rămas doar un singur punct. Totul este atât de aproape! Dacă am intra în evenimentele mondiale, așa cum am spus ieri seară, în anul 1897 a avut loc primul congres sionist pentru toți aceia care au dorit să se întoarcă în Israel, primul congres sionist după două mii de ani de împrăștiere.

Aici este partea care rănește: Dumnezeu a dat Israelului țara a șapte popoare. Dumnezeu a stârpit șapte popoare pentru ca să introducă

pe poporul Său Israel în țara făgăduită. Ce s-a întâmplat după aceea? A venit marea întristare care a început în timpul lui Moise. Moise era încă sus pe munte și ei deja au început să toarne un vițel din aur și au spus: „Acesta este dumnezeul nostru”. Pentru ei un vițel a fost dumnezeul lor care i-a scos afară din Egipt. Pentru că duhul idolatriei locuia în ei, știți ce s-a întâmplat după aceea? Același Dumnezeu care a nimicit popoare ca să introducă pe poporul Său în țară, același Dumnezeu i-a împrăștiat între toate neamurile din pricina necredinței și neascultării lor. Dar începând cu făgăduința din prorocul Isaia, Domnul a spus că-i va aduce înapoi în țara lor; mi-am notat toate versetele biblice, fie din Isaia, fie din Ieremia, Ezechiel, Ioel, Amos sau Osea unde este scris: „După două zile, Eu vă voi chema, vă voi lega rănilor, vă voi vindeca, iar a treia zi veți trăi înaintea Mea”. Apoi în anul 1917 ministrul de externe al Angliei, Balfour, a declarat oficial că Israelul aparține iudeilor. Apoi a avut loc fondarea statului Israel în anul 1948 când Ben Gurion a proclamat statul Israel. În prima mea călătorie în Israel în anul 1964, m-am cazat la Hotelul Regele David, unde deja în anul 1964 se adunau politicienii iudei, și pentru prima dată am văzut steagul Israelului cu steaua lui David, care flutura în vânt. Eu am avut dorința să dorm în același Hotel Regele David. Cu adevărat tot ceea ce este scris am trăit în mod personal.

Și acest lucru: Cine ar fi crezut că revenirea Domnului durează atâta vreme? Cine ar fi crezut că din anul 1897 va dura atât de mult? Dumnezeu a început și până astăzi încă nu Și-a încheiat planul privitor la desăvârșire. În anul 1933 Domnul a făcut un nou început cu Biserica și aceasta încă n-a ajuns la desăvârșire, dar este foarte aproape, foarte aproape. Eu deseori am spus-o: noi nu trăim doar în perioada timpului de sfârșit, ci la sfârșitul timpului de sfârșit. Și cu adevărat din toată inima putem striga: Maranata! Vino în curând, Doamne Isuse!

Acum doar întrebarea: cine crede din toată inima? Spuneți un „Amin”! Aici o avem, avem dovada. Dacă astăzi cineva se decide să se lase botezat, permiteți-mi s-o spun cu toată dragostea: vă rog frumos nu fără pocăință! Mai întâi pocăința, să curgă lacrimi. Noi trebuie să ne recunoaștem starea în care suntem, că suntem pierduți și avem nevoie de salvare. Și aceasta am propovăduit-o deseori în acest loc. Dacă în

prorocul Ioel 2:32 este scris: „*oricine va chema Numele Domnului va fi mântuit*”, atunci să știi că tu nu poți fi mântuit fără să chemi Numele Domnului, fără căință. Dacă tu te recunoști și ești conștient că ești pierdut, atunci tu chemi Numele Domnului și-I spui: „Iubite Domn, eu sunt pierdut, Te rog dăruiește-mi har, Te rog din suflet iartă-mă, Te rog primește-mă!” Trebuie să fie așa. Nu există o naștere din nou mormântală. O naștere din nou este viață din Dumnezeu. De aceea totul trebuie să fie biblic. Pocăiți-vă, să vă pară rău de viața voastră veche, aduceți-o înaintea Domnului, plângeți-vă păcatul înaintea Lui și spuneți-I: „Iubite Domn, viața mea a fost așa și așa...Te rog dăruiește-mi har, Te rog din suflet iartă-mi totul, nu-mi ține nimic în socoteală!” După aceea următorul pas: botezul. „*Pocăiți-vă, și fiecare din voi să fie botezat în Numele lui Isus Hristos, spre iertarea păcatelor voastre*”. Pentru ca iertarea păcatelor să fie confirmată.

Și aceasta am amintit deseori: prin botezul în apă noi dăm mărturia unui cuget curat că am acceptat și am primit iertarea. Prin botezul cu Duhul Sfânt Domnul ne confirmă că El ne-a acceptat și ne-a primit, și începând de atunci plăcerea lui Dumnezeu se poate odihni asupra noastră. Și cel mai bun exemplu este botezul Răscumpărătorului nostru. Când El a ieșit afară din apă cerurile s-au deschis, Duhul Sfânt s-a coborât asupra Lui și glasul din lumina supranaturală a răsunat: „*Acesta este Fiul Meu preaiubit în care Îmi găsesc toată plăcerea Mea*”.

Scumpi frați și surori, știți voi ceva? Mai degrabă am avea doar un botez care este legat cu botezul cu Duhul Sfânt. Pentru ca cu adevărat Domnul Dumnezeu să poată pune în noi o astfel de dorință, ca să putem spune: „Iubite Domn, nu Te las până nu mă binecuvântezi!” El ne iartă încălcarea și nu se mai gândește la păcatele noastre. Și această dorință: să-L trăiești pe Dumnezeu într-un mod supranatural devine tot mai puternică, tot mai puternică. Cu fiecare cu care am avut o discuție în ultima vreme s-a văzut că acest lucru devine tot mai clar. O astfel de dorință: ca lucrarea supranaturală a Duhului Sfânt să fie descoperită în gloata răscumpărată prin Sânge. Și va fi descoperită. Apoi se împlinește că întreaga creație așteaptă descoperirea fiilor și fiicelor lui Dumnezeu. Domnul Își va desăvârși lucrarea Lui cu noi

pentru ziua glorioasă a revenirii Lui minunate. Lui Îi dăm toată cinstea în vecii vecilor. Amin.

Haideți să ne ridicăm. Le rugăm pe surorile noastre să vină să cânte o cântare de laudă apoi Îi vom mulțumi împreună Domnului. Dacă sunt persoane care au nevoie de rugăciune, sunt aici frați slujitori din toate limbile și după serviciul divin ei se pot ruga pentru voi, vă vor sprijini în rugăciune înaintea lui Dumnezeu pentru ca toți de aici să plece binecuvântați. Transmitem saluturi fraților noștri, mai ales tuturor fraților slujitori, luați salutarile și duceți-le în toate bisericile voastre. Frate Deo, frate din Mozambic, frați din toate popoarele, din România și din toate popoarele și limbile: Dumnezeu să vă binecuvânteze și să fie cu voi toți!

Numai cine este parte din Mireasa Mielului va asculta de glasul Mirelui. Așa se întâmplă și pământește: mireasa ascultă de glasul mirelui și se pregătește pentru ziua nunții. Ea doar așteaptă până când spune el că va avea loc și apoi se întâmplă. Așa este cu Mireasa Mielului. Apoc. 19:7: „*Mireasa Lui s-a pregătit*”. Scumpilor din Cehia, din toate popoarele și țările învecinate, din toată Europa, din Noua Zeelandă, din Australia, Canada, Statele Unite, Africa și de pe întregul pământ, acesta este timpul pe care Dumnezeu l-a hotărât ca să-Și aducă la încheiere lucrarea de răscumpărare. Fraților noștri din Benin le spunem că dacă este voia lui Dumnezeu, vinerea următoare vom lua avionul și vom zbura acolo, și vom avea adunările deosebite, dacă este în voia lui Dumnezeu. Ultima dată am fost acolo exact acum douăzeci de ani. Frații spun că transmisia adunărilor este bună, dar este mai bine dacă vii în mod personal. Suntem mulțumitori lui Dumnezeu.

Încă o întrebare: este cineva care dorește să se lase botezat? Dacă este atunci vă rog ridicați mâna. Dacă nu, atunci o vom face luna viitoare. Da, sunt câteva persoane. După serviciul divin vom merge la botez. Dar astăzi mai degrabă aș dori să cânte corul o cântare. Sunteți voi binecuvântați? Ne-a vorbit Domnul astăzi? S-a meritat să fi venit astăzi în acest loc ca să auzi Cuvântul Său? „*Am făcut cunoscut Numele Tău oamenilor pe care Mi i-ai dat din lume*”. Dumnezeu este un Dumnezeu plin de har. Lui, Singurului, credinciosului, adevăratului Dumnezeu Îi dăm toată cinstea în vecii vecilor.

Acum permiteți-mi să vă mai citesc din Rom. 3:4 și vă rog să fiți foarte atenți. Rom. 3:4: „*Nicidecum! Dimpotrivă, Dumnezeu să fie găsit adevărat, și toți oamenii să fie găsiți mincinoși, după cum este scris: «Ca să fii găsit neprihănit în cuvintele Tale și să ieși biruitor când vei fi judecat»*”. Cuvântul rămâne în vecii vecilor. Biruința Domnului nostru este biruința noastră. Amin.

Fie ca toți aceia care doresc să fie botezați să vină acum în față, ca frații să se roage pentru voi și să fiți încredințați harului lui Dumnezeu. Mai este ceva? Voi v-ați dedicat viața Domnului și doriți să faceți legământul unei conștiințe curate cu Dumnezeu. Ați primit ceea ce Domnul v-a pregătit: iertarea deplină, harul și mântuirea și voi confirmați aceasta prin botez, conform Cuvântului Domnului din Mar. 16:16: „*Cine va crede și se va boteza, va fi mântuit; dar cine nu va crede va fi osândit*”. Credința este un cadou din partea lui Dumnezeu. Cine crede acela va fi mântuit, cine crede acela primește iertarea, cine crede se lasă botezat. Voi credeți și veți primi botezul. Haideți să mulțumim Domnului împreună.

Doamne, atotputernicule Dumnezeu, binecuvântează-i pe frații noștri din bogăția harului Tău. Îți mulțumim pentru acest sfârșit de săptămână, Îți mulțumim pentru fiecare Cuvânt. Prezența Ta este în acest loc. Tu ai dat făgăduința că ești prezent acolo unde doi sau trei sunt adunați în Numele Tău. Toate dorințele, rugămințile, rugăciunile, toate necazurile le aducem înaintea Ta. Nimeni să nu plece din acest loc așa cum a venit. Ci toți să primească har înaintea Ta, iertare, vindecare și toți să fie binecuvântați. Confirmă-Ți încă o dată Cuvântul. Îți mulțumim Ție, Singurului, adevăratului Dumnezeu, în Numele sfânt al lui Isus Hristos, Domnul nostru. Îți mulțumim pentru harul care ne-a fost dăruit. Te rugăm binecuvântează-i pe toți în drumul spre casele lor, binecuvântează botezul și fii cu noi toți, în Numele sfânt al lui Isus. Aleluia! Amin.